

"Marea chestiune decisivă"

28 mai 2005

Gili Cârstea

Hristos a fost cât se poate de explicit în privința lucrării Duhului Sfânt: „Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.” „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi” (Ioan 16:8,13,14).

Între aceste versete se află și faimosul „Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta” (vers. 12), lucru care explică, desigur, perspectiva sumară pe care le-a oferit-o El asupra celor trei mari probleme ale naturii umane: păcatul, neprihănirea, judecata.

Au trecut de atunci două milenii, dar se pare că „lumea” încă nu se lasă convinsă de păcat, neprihănire și judecată, iar „stăpânitorul acestei lumi” se află bine mersi la cârma trenului groazei, mai inventiv și mai hotărât ca niciodată să îmbarce în expresul lui și pe ultimii disidenți care mai agită solia îngerului al treilea. În afară de aceasta, ce altă treabă serioasă ar mai putea avea? El are o mică problemă „chiar cu cei aleși,” căci pe ceilalți i-a urcat demult în vagoane și îi distrează de minune.

Urmașii lui Hristos nu au încă o convingere fermă că stăpânitorul acestei lumi a fost judecat. Ei nu înțeleg cum a „nimit” Fiul omului lucrările diavolului (1 Ioan 3:8) și din acest motiv au pierdut perspectiva corectă despre natura păcatului și despre neprihănirea lui Hristos.

Una dintre „lucrările” diavolului care trebuia nimită a fost credința larg răspândită de el că legea este o îngrădire a libertății ființelor create, pe când Dumnezeu și elita de pe muntele adunării dumnezeilor s-au plasat deasupra, sau în afara legii. Lumea a fost făcută să creadă că Dumnezeu nu procedează după prevederile unei legi, ci după buna Lui plăcere, după capricii sau situații de urgență care impun măsuri speciale. El a fost făcut să pară aspru, sever, arbitrar și imprevizibil. Din acest motiv, Fiul omului a venit să descopere în fața lumii cum trăiește și cum se poartă Dumnezeu, căci „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.” Iar Dumnezeu locuind în Hristos a spus că El a venit să împlinească legea, că ea este un zid de protecție și singurul garant al fericirii și libertății, și că legea nu poate fi abrogată sau modificată pentru a face loc nelegiurii.

Cu toate acestea, ce imagine deformată au mulți dintre cei care își doresc cu toată sinceritatea să fie urmașii lui Hristos! Cei mai mulți dintre membrii bisericii rămășiței cred că Dumnezeu poate, are dreptul și chiar operează în afara celor zece porunci fără să Se facă vinovat de vreo infracțiune.

În 1888, Duhul Sfânt a încercat să remedieze situația, deși efortul Lui a fost aproape blocat de credința puternică a liderilor de atunci în vechile hotare. Era mare agitație atunci în jurul legii, numai că ea nu era așezată în cadrul mării controversate, acolo unde era locul ei. Momentul ca îngerul al treilea să se unească cu „celălalt” înger și să producă marea strigare a fost pierdut, dar Domnul, în marea Lui credință în noi, mai speră. De aceea ne-a oferit indicii prețioase la acest subiect:

„Mai este încă multă lumină care trebuie să strălucească din legea lui Dumnezeu și din evanghelia neprihănirii. Această solie, înțeleasă în adevăratul ei caracter și propovăduită prin Duhul, va lumina pământul cu slava ei. Marea chestiune decisivă trebuie adusă înaintea națiunilor, limbilor și popoarelor. Faza finală a soliei îngerului al treilea va fi însoțită de o putere care va trimite razele Soarelui Neprihănirii în toate aspectele vieții, și se vor lua decizii pentru Dumnezeu ca Guvernator suprem; legea Sa va fi văzută ca regula guvernării Sale” (EGW 1888 Materials, p. 166).

Nu știi cum înțelegeți voi, dar eu văd „marea chestiune decisivă” a fi faptul că legea Sa este „regula guvernării Sale.” Adică, Dumnezeu Se supune și acționează în concordanță cu legea, deoarece aceasta este doar o transcriere a caracterului Său. Atunci când este predicată solia neprihănirii lui Hristos „în legătură cu legea,” așa cum a fost ea prezentată în 1888, la care se adaugă „multă lumină,” oamenii vor reuși să înțeleagă elementul vital din marea controversă, acela că legea Sa este regula guvernării divine. Această cheie va deschide cărțile la judecata lui Dumnezeu, descoperind neimplicarea Sa în toate blestemățiile istoriei umane.

Să ne rugăm ca poporul nostru să înțeleagă cât mai repede această solie „în adevăratul ei caracter,” ca să poată pune înaintea lumii „marea chestiune decisivă.”